

налото население, така и другите цигански групи.⁸² Поради това дори най-прецизно направеното преброяване на населението не може да събере точни данни за ромите. Тяхната етническа идентичност може да се опише според Марушиакова с помощта на един тристепенен модел: 1) чувство за принадлежност към собствената група, 2) чувство за принадлежност към общността на всички цигани и 3) възприета етническа идентичност. В България сред ромите се срещат само две степени на този модел на чувството за принадлежност, а именно груповата принадлежност и възприетата етническа идентичност. Чувството за принадлежност към общността на всички цигани е оформено само у тънкия слой на ромската интелигенция⁸³. Под „групи“ авторката разбира най-малките, определени по един каталог от критерии, единици, които само в много редки случаи изпълняват всички критерии. Под „възприета идентичност“ се подразбират две неща: първо, тенденцията сред някои роми да развиват в противовес на чуждите една идентичност, която да им предостави по-висок обществен престиж; второ, това може да е истинска промяна в етническата идентичност – така например днес много роми се обозначават като *agipti* ('египтяни') и не се възприемат от заобикалящото население като цигани⁸⁴. Данните от едно по-ново, обширно емпирично изследване показват следната картина: 47,3% от запитаните се смятат за „български цигани“, 46,2% – за „турски цигани“, около 5% са власи или „румънски цигани“ и 1,5% – *кардараши* или *ловари* (в миналото водещи чергарски, а днес уседнал начин на живот роми). Двете големи ромски групи, взети заедно, се обозначават като *йерлии* (уседнали)⁸⁵. Религиозната принадлежност на горните групи съответства в общи линии на разделението между „български“ и „турски“ роми: 44% са православни християни, 39% – мюсюлмани (шиити и сунити). Освен това около 15% наброяват про-

⁸² Marushiakova, E. Ethnic Identity... p.107.

⁸³ Там там, с. 109.

⁸⁴ Там там, с. 110.

⁸⁵ *Йерлиите* от своя страна могат да се разделят според социопрофесионални критерии на няколко подгрупи, напр. *калайджии* или *кошничари*. Трябва да се отчита обаче, че само две трети от „турските цигани“ дават данни за социопрофесионалните различия. Също така трябва да се има предвид, че това обозначение няма нищо общо с днешната професионална заетост на хората. *Тотова, I. Gypsies...* p. 19 ff.